

פרשת פקודי התשע"ו

הרב ארי דוד קאהן

1. שמות פרק מ, א-לח

(א) וידבר ה' אל-מֹשֶׁה לאמר: (ב) ביום-הַהַדְּשִׁי הַרְאֵשׁוֹן בְּאַחַד לַחֲדָשׁ תִּקְיִים אֶת-מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד: (ג) וּשְׁמַתָּ שֵׁם אֶת אַרְוֹן הָעֵדוּת וּסְפַת עַל-הָאָרֶץ אֶת-הַפְּרָכֶת: (ד) וְהִבַּאתְ אֶת-הַשְּׁלֶחַן וְעַרְכָתָ אֶת-עַרְכּוֹ וְהִבַּאתְ אֶת-הַמְנֹרָה וְהַעֲלִיתְ אֶת-נִרְתִיהָ: (ה) וְנִתְּתָה אֶת-מִזְבַּח הַזֹּהֵב לְקִטְרֹת לִפְנֵי אַרְוֹן הָעֵדוּת וּשְׁמַתָּ אֶת-מִסְדָּה הַפֶּתַח לְמִשְׁכַּן: (ו) וְנִתְּתָה אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל-מוֹעֵד: (ז) וְנִתְּתָה אֶת-הַכִּיֹּר בֵּין-אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְּתָ שֵׁם מַיִם: (ח) וּשְׁמַתָּ אֶת-הַחֲצֵר סָבִיב וְנִתְּתָ אֶת-מִסְדָּה שַׁעַר הַחֲצֵר: (ט) וְלִקַּחְתָּ אֶת-שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִשַּׁחְתָּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-כָּל-אֲשֵׁר-בּוֹ וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-כְּלָיו וְהִיָּה קֹדֶשׁ: (י) וּמִשַּׁחְתָּ אֶת-מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-כְּלָיו וּקְדַשְׁתָּ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְהִיָּה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים: (יא) וּמִשַּׁחְתָּ אֶת-הַכִּיֹּר וְאֶת-כַּנּוֹ וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ: (יב) וְהַקְרַבְתָּ אֶת-אֲהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחַצְתָּ אֹתָם בַּמַּיִם: (יג) וְהִלַּבַשְׁתָּ אֶת-אֲהֲרֹן אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמִשַּׁחְתָּ אֹתוֹ וְכִהֵן לִי: (יד) וְאֶת-בָּנָיו תִּקְרִיב וְהִלַּבַשְׁתָּ אֹתָם כַּתְּנֹת: (טו) וּמִשַּׁחְתָּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר מִשַּׁחְתָּ אֶת-אֲבִיהֶם וְכִהֵנוּ לִי וְהִנֵּחָה לְהִיָּת לָהֶם מִשַּׁחְתָּם לְכַתְּנֹת עוֹלָם לְדוֹרָתָם: (טז) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֹתוֹ כִּן עָשָׂה: (יז) וַיְהִי בַחֲדָשׁ הַרְאֵשׁוֹן אֶת-קַרְשֵׁיו וַיִּתֵּן אֶת-בְּרִיחָיו וַיִּקַּם אֶת-עַמּוּדָיו: (יח) וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת-הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת-אֲדָנָיו וַיִּשֶׂם מַכְסֵה הָאֹהֶל עָלָיו וַיִּלְמַעְלֵה כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת-מֹשֶׁה: (יט) וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת-הָעֵדוּת אֶל-הָאָרֶץ וַיִּשֶׂם אֶת-הַבְּדִים עַל-הָאָרֶץ וַיִּתֵּן אֶת-הַפְּרָכֶת עַל-הָאָרֶץ מִלְמַעְלָה: (כ) וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת-הָעֵדוּת אֶל-הָאָרֶץ אֶת-הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת-הַמִּסְדָּה וַיִּסֹּף עַל אַרְוֹן הָעֵדוּת כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת-מֹשֶׁה: (כא) וַיִּבֵּא אֶת-הָאָרֶץ אֶל-הַשְּׁלֶחַן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יַרְדֵּי הַמִּשְׁכָּן צִפְנָה מִחוּץ לַפְּרָכֶת: (כב) וַיַּעֲרֹף עָלָיו עֲרֹף לֶחֶם לִפְנֵי ה' כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת-מֹשֶׁה: (כג) וַיִּשֶׂם אֶת-הַמְנֹרָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשְּׁלֶחַן עַל יַרְדֵּי הַמִּשְׁכָּן נֹגֵבָה: (כד) וַיַּעַל הַנֵּרוֹת לִפְנֵי ה' כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת-מֹשֶׁה: (כה) וַיִּשֶׂם אֶת-מִזְבַּח הַזֹּהֵב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפְּרָכֶת: (כו) וַיִּקְטֹרַע עָלָיו קִטְרֹת סָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת-מֹשֶׁה: (כז) וַיִּשֶׂם אֶת-מִסְדָּה הַפֶּתַח לְמִשְׁכַּן: (כח) וְאֶת מִזְבַּח הָעֹלָה שֵׁם פֶּתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל-מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-הַמְנֹחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת-מֹשֶׁה: (כט) וַיִּשֶׂם אֶת-הָאֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וּבֵין אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּתֵּן שֵׁמֶה מַיִם לְרַחֲצָה: (ל) וַיִּרְחֲצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאֲהֲרֹן וּבָנָיו אֶת-יְדֵיהֶם וְאֶת-רַגְלֵיהֶם: (לא) בְּבֹאֵם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וּבְקַרְבָּתְכֶם אֶל-הַמִּזְבֵּחַ יִרְחֲצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת-מֹשֶ�ה: (לב) וַיִּקַּם אֶת-הַחֲצֵר סָבִיב לְמִשְׁכַּן וְלַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת-מִסְדָּה שַׁעַר הַחֲצֵר וַיִּכַּל מֹשֶׁה אֶת-הַמְּלָאכָה: (לג) וַיִּכַּס הָעֲנָן אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד ה' מָלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן: (לד) וְלֹא-יָכַל מֹשֶׁה לְבּוֹא אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד כִּי-שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן וּכְבוֹד ה' מָלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן: (לה) וּבַהֲעֹלוֹת הָעֲנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל מִסְעֵיהֶם: (לו) וְאִם-לֹא יֵעָלֶה הָעֲנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד-יוֹם הָעֹלָתוֹ: (לז) כִּי עָנָן ה' עַל-הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאִשׁ תִּתְּנֶה לְלֵלָה בּוֹ לְעִיגֵי כַל-בַּיִת יִשְׂרָאֵל בְּכָל-מִסְעֵיהֶם:

2. שמות פרק יב, א-ג

(א) ויאמר ה' אל-מֹשֶׁה וְאֶל-אֲהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: (ב) הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשׁ חֲדָשִׁים רֵאשׁוֹן הוּא לָכֶם לַחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה:

3. שמות פרק יג, יז-כב

(יז) ויהי בשלח פרעה את-הַעַמִּים וְלֹא-נָתַם אֱלֹהִים דְרֹךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּוִי-נָתַם הָעַם בְּרֵאשׁוֹתָם מִלַּחְמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה: (יח) וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת-הָעַם דְרֹךְ הַמִּדְבָּר

ימ־סוף ... (כא) וְהָ' הִלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהַאֲרִיךְ לָהֶם לְלֶכֶת יוֹמָם וְלַיְלָה: (כב) לֹא־יִמְיֵשׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לִפְנֵי הָעָם: פ

4. שמות פרק לב,

(א) וַיֵּרָא הָעָם כִּי־בִשֵׁשׁ מִשָּׁה לָרֹדֶת מִן־הַהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל־אֹהֶרֶן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּמוּ עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זָהוּ מִשָּׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֵעֵלְנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יַדְעֵנוּ מַה־זֵּהוּ לָנוּ: (ד) וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּצַר אֹתוֹ בַּחֲרֹט וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֹל מִסֹּכָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר

הֵעֵלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

5. שמות פרק לג,

(א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵּךְ עֲלֶה מִזֶּה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הֵעֵלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֶךָ אֲתַנְּנָה: (ב) וְשַׁלַּחְתִּי לִפְנֵיךָ מַלְאָךְ וַגִּרְשָׁתִּי אֶת־הַכְּנַעֲנִי הָאֵמֹרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרָזִי הַחֲזִי וְהַיְבוּסִי: (ג) אֶל־אֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ כִּי לֹא אֲעֲלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עַם־קָשָׁה־עֲרָף אַתָּה פֶּן־אֶכְלָךְ בַּדֶּרֶךְ: (ד) וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּתְאַבְּלוּ וְלֹא־שָׁעֲתוּ אִישׁ עֵדִיו עֲלָיו: (ה) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עַם־קָשָׁה־עֲרָף רַגַע אֶתְּךָ אֲעֲלֶה בְּקִרְבְּךָ וְכִלִּיתִיךָ וְעַתָּה הִנֵּד הַנֹּרֵד עֲדִיךָ מֵעֲלִיךָ וְאִדְעָה מַה אֲעֲשֶׂה־לָּךְ: (ו) וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֲדָיִם מֵהָר חוֹרֵב: (ז) וְהָיָה כִּבְּאֵ מִשָּׁה הָאֹהֶל יֵרֵד עַמּוּד הָעָנָן וְעַמֵּד פֶּתַח הָאֹהֶל וְדַבַּר עַם־מִשָּׁה: (ח) וְרָאָה כָּל־הָעָם אֶת־עַמּוּד הָעָנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וְגַם כָּל־הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ: (ט) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱמִיּוֹן פְּלִיָּה הַלְכִים אֶל־תַּעֲלָנוּ מִזֶּה: (י) וּבִמְהוּ יִדְעַע אִפּוֹא כִּי־מִצְאָתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמֵּךְ הִלּוּא בְּלַכְתְּךָ עִמָּנוּ וּנְפִלֵינוּ אֲנִי וְעַמֵּךְ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה: פ (יז) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה גַם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעֲשֶׂה כִּי־מִצְאָתָהּ חֹן בְּעֵינֵי וְאִדְעָה בְּשָׁם:

6. שמות פרק לד, ה-לה

(ה) וַיֵּרֵד ה' בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה': (ו) וַיַּעֲבֹר ה' עַל־פְּנֵי וַיִּקְרָא ה' ה' אֵל רַחוּם וְרַחוּן אֲרָף אַפִּים וְרַב־חַסֵּד וְאֵמֶת: (ז) נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂאָ עֲזוֹ וּפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פִקְדוֹ עֲזוֹן אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנִים בָּנִים עַל־שִׁלְשִׁים וְעַל־רַבְעִים: (ח) וַיִּמְהַר מִשָּׁה וַיִּקַּד אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוּ: (ט) וַיֹּאמֶר אֱמִיּוֹן אֲמִיּוֹן מִצְאָתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְהוִה־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבָּנוּ כִּי עַם־קָשָׁה־עֲרָף הוּא וְסַלַּחְתָּ לְעֹגֻנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: (י) וַיֹּאמֶר הַנֵּה אֲנִכִּי כָרַת בְּרִית גְּדוּלָה עִמָּךְ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֶׂה ה' כִּי־נִנְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: (יא) שְׁמֵר־לָךְ אֶת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם הַיּוֹם גִּרְשׁ מִפְּנֵיךָ אֶת־הָאֵמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרָזִי וְהַחֲזִי וְהַיְבוּסִי: (יב) הַשְּׁמֵר לָךְ פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר בָּא עֲלֶיךָ פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ: (יג) כִּי אֶת־מִזְבְּחֵיכֶם תִּתְצֹוּ וְאֶת־מִצְבְּחֵיכֶם תִּשְׁבֹּרוּ וְאֶת־אֲשֵׁרֵיכֶם תִּכְרַתוּן: (יד) כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוּהוּ לְאֵל אֲחֵר כִּי ה' קִנְאָ שָׂמוֹ אֵל קִנְאָ הוּא: (טו) פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְזָנוּ אַתְרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָכְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקִרְא לָהֶם וְאֶכְלָתָּ מִזְבְּחֹ: (טז) וְלִקְחָתָּ מִבְּנֵיכֶם וְזָנוּ בְּנֵיכֶם אֶתְרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְזָנוּ אֶת־בְּנֵיכֶם אַתְרֵי אֱלֹהֵיהֶן: (יז) אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ: (יח) אֶת־תֵּג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְמוֹעֵד תִּדְשׁ הָאֲבִיב כִּי בַחֲדָשׁ הָאֲבִיב יִצְאָתָּ מִמִּצְרַיִם: (יט) כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנֶה תִזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֵׂה: (כ) וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְּשֵׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפָּתוֹ כָּל בְּכוֹר בְּנֵיכֶם תִּפְדֶּה וְלֹא־יִרְאוּ פְנֵי רִיקָם: (כא) שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבַּת בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבַּת: (כב) וְחַג שְׁבַעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בַּכּוֹרֵי קֶצֶר חֲטִיִּם וְחַג הָאֲסִיף תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה: (כג) שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי הָאֲדֹנָי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: (כד) כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ וְלֹא־יִחַמְדּוּ אִישׁ אֶת־אֶרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לְרֹאוֹת אֶת־פְּנֵי ה' אֱלֹהֵיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים

בְּשִׁנָּה: (כה) לֹא־תִשְׁתַּטַּעַט עַל־חֲמִיץ דִּם־זִבְחִי וְלֹא־יִלְוֶינִי לִבְיָקָר זָבַח תֶּג הַפֶּסַח: (כו) רֵאשִׁית בְּפוּרֵי אֲדָמְתְּךָ תָּבִיא בֵּית ה' אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֵׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ: פ
7. שמות פרק יט,

(ט) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַבַּב הַעֲנָן בְּעֶבֶר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְרֵי עֲמֹה וּגְמִי־בָּן יִאֱמִינוּ לְעוֹלָם וַיִּגְד מֹשֶׁה אֶת־דַּבְרֵי הָעָם אֶל־ה': (י) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקַדְשִׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבָּסוּ שְׂמֹלֹתָם: (יא) וְהָיוּ נִכְנָיִם לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִרְד ה' לְעֵינַי כָּל־הָעָם עַל־הָר סִינַי:

8. שמות פרק כד, טו-יח

(טו) וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָהָר וַיְכַסּוּ הָעֲנָנוֹת אֶת־הָהָר: (טז) וַיִּשְׁכַּן כְּבוֹד־ה' עַל־הָר סִינַי וַיְכַסֶּהוּ הָעֲנָן שְׁשֹׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעֲנָן: (יז) וּמְרֵאָה כְבוֹד ה' פָּאָשׁ אֶכְלַת בְּרֵאשׁ הָהָר לְעֵינַי כַּגִּי יִשְׂרָאֵל: (יח) וַיָּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה: פ

9. בראשית פרק ב, ד-ט

(ד) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם בַּיּוֹם עָשׂוֹת ה' אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: (ה) וְכָלוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם טָרֵם וַיְהִי בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֵם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר ה' אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אֵינוֹ לְעַבֵּד אֶת־הָאֲדָמָה: (ו) וְאָד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי־הָאֲדָמָה:

10. זוהר מנוקד חלק ג דף כז/ב

וְעָשׂוֹן דְּסָלִיק מִפּוּמִי־הוּ בְּמַלְי דְּאוּרִי־תַא, אִיהוּ עָשׂוֹן הַמַּעֲרָכָה, דְּמִסְדְּרִין לָהּ, וּמַעֲרִיכִין לָהּ לְגַבֵּי בְּעָלָהּ, כְּגוֹן (במדבר ח) בְּהַעֲלוֹתָךְ אֶת הַנְּרוֹת, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד. וּבְעָשׂוֹן הַמַּעֲרָכָה וְעָשׂוֹן הַקְּטָרֶת, דְּאוּרִי־תַא עָשׂוֹן דִּילָהּ, יִתְעַר מְלַבָּא, לְגַבֵּי חֲכַמְתַּא, דְּאִיהוּ כְּמוֹחָא, כְּגוֹנוֹא דְּעֵנְנָא. דְּאִתְּעָרוּתַא דְּעֵנְנָא מְלַבָּא, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב (בראשית ב) וְאָד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ, וְלִבְתַּר וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה:

11. תרגום אונקלוס בראשית פרשת בראשית פרק ב פסוק ו

(ו) וּעֵנְנָא הוּוּ סָלִיק מִן אַרְעָא וּמִשְׁקֵי יֵת כָּל אַפִּי אַדְמַתַּא:

12. תרגום יונתן בראשית פרשת בראשית פרק ב פסוק ו

(ו) וְעָשׂוֹן יִקְרָא הָהוּ נְחִית מְתַחֲוֹת פּוּרְסֵי יִקְרָא וּמְלֵי מִיָּא מִן אוֹקְיִינוּס וְהָדָר סָלִיק מִן אַרְעָא וּמְחִית מְטָרָא וּמִשְׁקֵי יֵת כָּל אַפִּי אַדְמַתַּא:

13. כתר יונתן בראשית פרשת בראשית פרק ב פסוק ו

(ו) וְעָשׂוֹן כְּבוֹד הוּוּ יוֹרֵד מִתַּחַת כְּסָא הַכְּבוֹד וּמִילָא מִים מִן הָאוּקִינוּס וְחוּזַר וְעוֹלָה מִן הָאָרֶץ וּמוֹרִיד מִטָּר וּמִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה:

14. ריקאנטי בראשית פרשת בראשית פרק ב פסוק ו

(ו) וְאָד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וּגוּמַר [שם¹]. רַמְזוּ לְהַשְׁתּוֹקָקוֹת הָאָרֶץ הָעֲלִיוֹנָה הַמִּתְאוּוֹה לְהַתְעַלּוֹת לְאוּר הַגְּנוּז, כְּמִד"א [שיר השירים א, ב] יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, וְאַחַר כֵּךְ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. רַמְזוּ לְכָל הַמְצִיאוֹת כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ רַז"ל [תענית ו ע"ב] מְטָרָא בְּעָלָה דְּאַרְעָא: סִפְר הַזוּהַר [ח"א לה ע"א] וְאָד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ דָּא תִּיאוּבְתַא דְּנוֹקְבָא לְגַבֵּי דְּכוּרָא. עוֹד אִמְרוּ רַז"ל וְאָד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ, מִלְּמַד שְׁהָיוּ עֲנֵי כְבוֹד מִתְגַּבְרִים וְעוֹלִין. וְכַךְ תַּרְגַּם יוֹנָתָן וְעָנָן יִקְרָא הוּוּ סָלִיק מִתַּחֲוֹת כּוּרְסֵי יִקְרָא. וּבַחֲוִלִין אִמְרוּ עוֹד רַז"ל וְאָד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ, מִלְּמַד שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְאוּוֹה לְתַפִּילְתָּן שֶׁל צְדִיקִים. עָנִין אַחַר בְּעוֹבֵר כִּי כָל הַדְּבָרִים הָעֲלִיוֹנִים צְרִיכִין בְּקִיּוּמָם לְתַחֲתוּנִים כְּאִשְׁרֵי רַמְזוּנוּ, עַל כֵּן אִמְרֵי וְאָד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ. כִּי לְכָל עָנִין צְרִיךְ פּוֹעֵל לְמַטָּה תַּחֲלָה, כְּד"א [דברים לג, כו] רֹכֵב

שמים בעזרך, ממש. וכפי ההתעוררות של מטה כך נעשה למעלה, והשקה את כל פני. ואח"כ האדמה. ומכאן תבין גודל חיוב מצות המעשיות:

ספר הזוהר [ח"א ל"ה ע"א] ואד יעלה מן הארץ, מן עובדא תתאה אתער עובדא לעילא, תא חזי תננא סליק מארעא בקדמיתא ועננא איתער, וכלא איתחבר לבתר דא בדא, כגוונא דא תננא דקרבנא איתער לתתא ועביד שלימו לעילא. ואתחבר כולא דא בדא ואישתלים כגוונא דא לעילא, איתערותא שרי מתתא ולבתר אישתלים כולא, ואלמא דכנסת ישראל שריא באתערותא בקדמיתא לא איתער לקבלא ההוא דלעילא, ובתיאובתא דתתא אישתלים כולא:

15. תלמוד בבלי מסכת סוכה דף יא עמוד ב

זה הכלל כל דבר שמקבל טומאה כו'. מנא הני מילי? אמר ריש לקיש: אמר קרא **וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ**, מה **אֵד** דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ - אף סוכה דבר שאין מקבל טומאה וגידולו מן הארץ. - הניחא למאן דאמר ענני כבוד היו, אלא למאן דאמר סוכות ממש עשו להם, מאי איכא למימר? דתניא: כי בסוכות הושבתי את בני ישראל - ענני כבוד היו, דברי רבי אליעזר. רבי עקיבא אומר סוכות ממש עשו להם. הניחא לרבי אליעזר, אלא לרבי עקיבא מאי איכא למימר? כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן: אמר קרא חג הסוכות תעשה לך - מקיש סוכה לחגיגה, מה חגיגה - דבר שאינו מקבל טומאה, וגידולו מן הארץ, אף סוכה - דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ.

16. רש"י מסכת סוכה דף יא עמוד ב

ואד יעלה מן הארץ - שמע מינה עננים גידולי קרקע נינהו, וסוכה מעננים ילפינן, שהרי זכר לענני כבוד הוא, כדכתיב /ויקרא כג/ כי בסוכות הושבתי ומתרגמינן: ארי במטלות ענני.

17. פירוש הגר"א לשיר השירים פרק א

וכג' סוף נגד סוכות שהוא זכר לסיקף ענני קבוע כסיה חלוי צננין המשכן כידוע. וזכר יתרון מה שיקבצו למס אלהו עושים סוכות בחשתי כיון שהוא נגד סיקף ענני כבוד הים ראוי לעשות צניבין כי צניבין הים סחילת סיקף עננים. אבל נראה לפי ששפטו את כענל וסתלקו העננים ולא נח חזרו עד שסתחילו לעשות המשכן ומשם ירד ציו"כ וצמחה יו"כ ויקבל משה ולויה על מלאכת המשכן חס הים ציו"כ חשתי וכתוב והעם כביאו עוד נדבה צנקה צנקה צ' ימים כרי י"ג בחשתי וציו"ד בחשתי נטלו כל חכם לב ממשכ את הזכר צמנין ומשקל וכו' סחילו לעשות ולא חזרו ענני כבוד ולכן אנו עושין סוכות בט"ו בחשתי. וסד' משכני אהרין הוא נגד שמיני עלתה שהוא לישראל לנדו. וכס נגד כד' חובשים. שיר השירים הוא נגד דבור. ישקני הוא נגד שמיטה. לריח הוא נגד ריח. משכני אחרין הוא ראיס :

18. שמות פרק כג, יד-טז

(יד) שָׁלַשׁ רִגְלִים תִּתֵּן לִי בַשָּׁנָה: (טו) אֶת־חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַע־יָמִים תֹּאכַל מִצֹּאת פֶּאֶשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב פִּי־כֹו יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא־יִרְאוּ פָנַי רִיקָם: (טז) וְחַג הַקִּצִּיר בְּכַנְרֵי מִעֲשִׂיֶד אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסִף בְּצִאת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפֵּךָ אֶת־מִעֲשִׂיֶד מִן־הַשָּׂדֶה:

19. משך חכמה שמות פרק כג פסוק טז

וחג האסיף. וכן ב"כי תשא" (להלן לד, כב). לא כן בדברים (טז, יג) כתיב "חג הסוכות". הטעם על פי דברי הגר"א (שיר השירים ד, טז) כשניתן לוחות השניים ומשה ירד מן ההר וחזרו ענני הכבוד בט"ו לחודש תשרי נצטוו על סוכות כידוע. ולכך, אז קודם דברות שניות נקרא חג האסיף ולא חג הסוכות. ...